Raad van State

200709054/1
Datum uitspraak: 1 februari 2008

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/45336 van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 20 december 2007 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 30 november 2007 is (hierna: de vreemdeling) in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 20 december 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 21 december 2007, hoger beroep ingesteld. Tevens heeft zij daarbij de Afdeling verzocht haar schadevergoeding toe te kennen. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Het verzoek om schadevergoeding dient reeds hierom te worden afgewezen.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
II. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. S.J.E. Horstink-von Meyenfeldt, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. A.A. Snijders, ambtenaar van Staat.

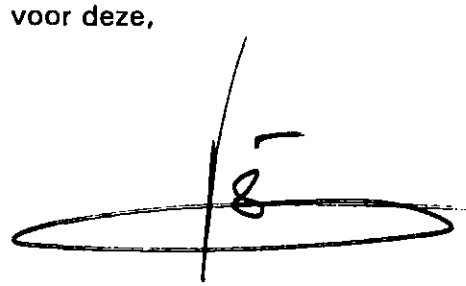
w.g. Horstink-von Meyenfeldt
lid van de enkelvoudige kamer

w.g. Snijders
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 1 februari 2008

279
Verzonden: 1 februari 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

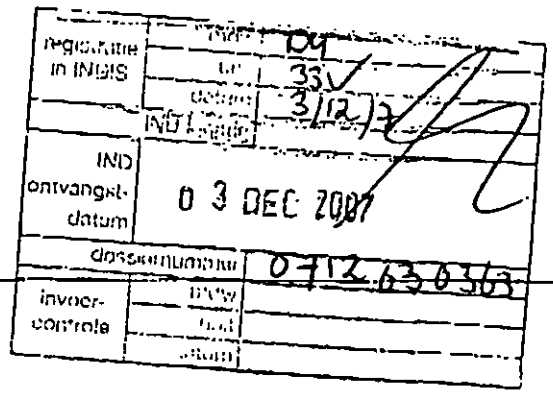
mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

POLITIE

Postadres Postbus 14
7500AA ENSCHEDE

Regio Twente
Korpsonderdeel 5 Afdeling Vreemdelingen
Behandeld door G.M. Jouvenaar
Telefoon 053 - 455 72 81
Fax 053-4558666
V-nummer / Zaak / Zaak - 30/11/2007
Datum 30/11/2007
Onderwerp M110-A Maatregel van Bewaring

• Twente

Maatregel van Bewaring

Ik, ondergetekende,

George Marinus Jouvenaar, hoofdinspecteur van het regionaal politiekorps Twente, belast met het toezicht op vreemdelingen, tevens hulpofficier van justitie, let met het oog op de uitzetting aan

---

de vreemdelinge, zich noemende:

Achternaam	:
Voorna(a)m(en)	:
Geboortedatum	:
Geboorteplaats	:
Geboorteland	:
Nationaliteit(en)	: Onbekend
Geslacht	: vrouwelijk

---

de maatregel van bewaring op, zoals bedoeld in artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (geen rechtmatig verblijf).

Deze maatregel wordt gevorderd door het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat betrokkene zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het feit dat betrokkene

- Niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het vreemdelingenbesluit 2000
- Geen vaste woon- /verblijfplaats heeft
- Zich niet aangemeld heeft bij de korpschef
- geen middelen van bestaan heeft

De maatregel is opgelegd:

Plaats	: Hengelo Ov
Datum	: 30/11/2007
Tijd	: 21:30 uur.

0534556666

De Staatssecretaris van Justitie,
namens de Staatssecretaris,
de hulpofficier van justitie,
de hoofdinspecteur,
G.M. Jouvenaar

Handtekening

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdelinge uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal Intakebureau Vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 512 6736. Hierbij dient gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie 'www.rechtspraak.nl'.

II

Uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE
nevenzittingsplaats Zwolle

Sector Bestuursrecht, Enkelvoudige Kamer voor Vreemdelingenzaken
Registratienummer: Awb 07/45336

Uitspraak op het beroep tegen de bewaring op grond van artikel 59 Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)
in het geding tussen:

geboren op
van Chinese nationaliteit,
IND dossiernummer 0712.03.0363,
thans verblijvende in het Huis van Bewaring te Zeist,
raadsman mr. I. Petkovski,
eiseres;

en

De Staatssecretaris van Justitie,
vertegenwoordigd door R.L.F. Zandbelt,
ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND),
verweerder.

1. Procesverloop

Op 30 november 2007 is eiseres, die geen rechtmatig verblijf in Nederland heeft, met het oog op de uitzetting in bewaring gesteld omdat het belang van de openbare orde de inbewaringstelling vordert (artikel 59, eerste lid aanhef en onder a, Vw 2000).

Op 4 december 2007 heeft eiseres tegen de maatregel van bewaring beroep ingesteld. Het beroep strekt tevens tot een verzoek om toekenning van schadevergoeding.

Het beroep is behandeld ter zitting van 17 december 2007. Eiseres is verschenen, bijgestaan door haar raadsman. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2. Overwegingen

Eiseres stelt dat de bewaring onrechtmatig moet worden geacht, nu uit het proces-verbaal van staandehouding, overbrenging en ophouding van 30 november 2007 niet blijkt of zij op grond van de Vreemdelingenwet of op grond van de Wet arbeid vreemdelingen is staande gehouden. Het door verweerder overgelegde aanvullend proces-verbaal van 13 december 2007 biedt evenmin uitsluitsel, aldus eiseres. Voorts stelt eiseres dat indien zij is staande gehouden op grond van de Vreemdelingenwet uit het procesdossier niet van een redelijk vermoeden van illegaal verblijf. Het lijkt erop dat verbalisanten zonder aanleiding het restaurant waar eiseres is aangetroffen zijn binnengelopen. Verder merkt eiseres nog op dat het aanvullend proces-verbaal niet is ondertekend.

De rechtbank overweegt als volgt. Uit het op ambtseed opgemaakte aanvullend proces-verbaal van 13 december 2007 blijkt dat eiseres is staande gehouden tijdens een controle die werd uitgevoerd door het Horeca Interventie Team. Tijdens deze controle worden horecagelegenheden bezocht door medewerkers van de belastingdienst, het UWV, de sociale recherche, de arbeidsinspectie en de vreemdelingenpolitie. Tijdens de controle van de keuken van een Chinees restaurant bleek eiseres niet in staat te zijn om identiteitspapieren te overleggen en bleek voorts niet dat eiseres legaal hier te lande verbleef. Uit voornoemd proces-verbaal, in samenhang gelezen met het proces-verbaal van staandehouding, overbrenging en ophouding blijkt genoegzaam dat het verzoek aan eiser om een legitimatiebewijs te tonen niet is gedaan in het kader van de uitoefening van bij of krachtens de Vw 2000 toegekende bevoegdheden.
Toen eiseres desgevraagd niet in staat bleek om een identiteitsbewijs of verblijfsdocument te overleggen rees er een, naar objectieve maatstaven gemeten, redelijk vermoeden van illegaal verblijf opleveren op grond waarvan eiser krachtens artikel 50, eerste lid, van de Vw 2000 kon worden staande gehouden.

Ten aanzien van de omstandigheid dat het aanvullend proces-verbaal van 13 december 2007 niet is ondertekend merkt de rechtbank op dat dit niet af doet aan de bewijskracht van dit proces-verbaal. De rechtbank gaat hierbij uit van een kennelijke vergissing.

Eiseres heeft zich voorts op het standpunt gesteld dat zicht op uitzetting ontbreekt, nu het niet mogelijk is om ongedocumenteerde personen uit zetten naar China. Bovendien, zo stelt eiser, is de persoonsregistratie in China dusdanig onvolledig dat deze ook niet toereikend is om eiseres in het bezit te stellen van een reisdocument. Ter staving van zijn standpunt verwijst eiseres naar het artikel "Persoonregistratie in China en zicht op uitzetting" uit "Migrantenrecht", nummer 8/07.

De rechtbank verenigt zich niet met dat betoog en overweegt daartoe dat, wat ook zij van het voornoemd artikel uit "Migrantenrecht", verwijzing door eiseres naar algemene berichtgeving niet wil zeggen dat zicht op uitzetting in onderhavige procedure ontbreekt. De rechtbank verwijst voorts naar de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 16 april 2007 (JV 2007/242) waarin is overwogen dat de enkele omstandigheid dat de Chinese autoriteiten slechts in een gering aantal gevallen reisdocumenten verstrekken, op zichzelf niet betekent dat moet worden aangenomen dat die autoriteiten ook niet bereid zijn een reisdocument te verstrekken indien de betreffende vreemdeling volledige en juiste informatie verstrekt en het door hen te verrichten onderzoek niet frustreert.

De rechtbank merkt hierbij op dat eiseres zich in het gehoor van 12 december 2007 weliswaar bereid heeft getoond om medewerking te verlenen teneinde haar terugkeer te bespoedigen, maar dat dit vooralsnog niet heeft geleid tot enige concrete actie van haar zijde. Nu eiseres geen, haar persoonlijk betreffende, concrete feiten en omstandigheden heeft gesteld op grond waarvan verweerder het op voorhand uitgesloten heeft moeten achten dat het onderzoek door de Chinese autoriteiten binnen een redelijke termijn tot afgifte van een reisdocument kan leiden, doch heeft volstaan met te stellen dat de Chinese autoriteiten slechts bij hoge uitzondering LP's verstrekken, is de rechtbank van oordeel dat zicht op uitzetting bestaat.

Tot slot voert eiseres aan dat door verweerder onvoldoende voortvarend aan de uitzetting is gewerkt, nu enkel eerst op de dertiende dag na inbewaringstelling met haar een gehoor heeft plaatsgevonden. Eiseres verwijst hierbij naar de uitspraken van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: de Afdeling) van 22 augustus 2007 (JV 2007/452), 28 augustus 2007 (JV 2007/470) en 29 oktober 2007 (LJN BB7228). Hieruit volgt dat een identiteitsgehoor niet is aan te merken als een uitzettingshandeling.

De rechtbank overweegt onder verwijzing naar de uitspraak van de Afdeling van 16 juli 2007 (nr. 200703728/1) en de in die lijn daarna gedane uitspraken dat verweerder is gehouden met voortvarendheid aan de uitzetting van de vreemdeling te werken en dat bij de beoordeling van de vereiste voortvarendheid de feiten en omstandigheden van desbetreffende individuele zaak betrokken dienen te worden.

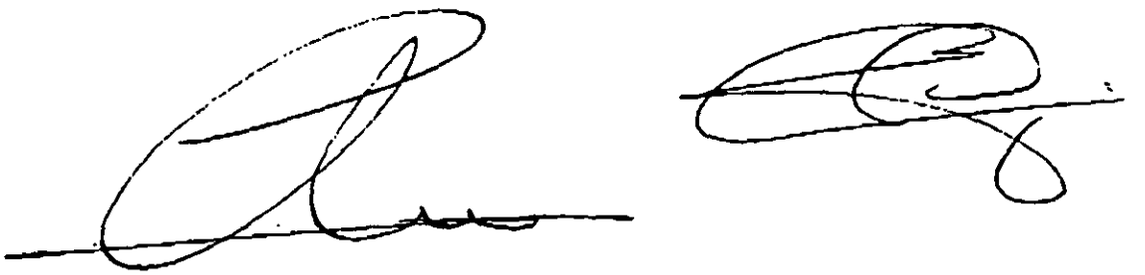
Verweerder heeft ter zitting verklaard dat eiseres in eerste instantie weigerde medewerking te verlenen aan het onderzoek ter vaststelling van de identiteit en nationaliteit. Eiseres heeft eerst in het gehoor van 12 december 2007 ten behoeve van een in te vullen aanvraag om afgifte van een laissez-passer (LP) informatie verstrekt. De rechtbank is van oordeel dat een non-coöperatieve houding van de vreemdeling in zijn algemeenheid niet afdoet aan de verplichting van verweerder om met voortvarendheid aan de uitzetting te werken. De feiten en omstandigheden van deze individuele zaak zijn echter zodanig dat geen grond bestaat voor het oordeel dat verweerder door eiseres op de dertiende dag na de inbewaringstelling wederom te horen en een LP-aanvraag te laten invullen onvoldoende voortvarend heeft gehandeld.
De rechtbank merkt onder verwijzing naar de uitspraak van de Afdeling van 8 november 2007 (nr. 200706730/1) nog op dat een dergelijk gehoor kan worden aangemerkt als een uitzettingshandeling.

Het beroep is ongegrond. Daarom kan geen schadevergoeding worden toegekend.

3. Beslissing

De rechtbank
- verklaart het beroep ongegrond;
- wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. G. Eelsing, als rechter, en A. van den Ham, als griffier, en in het openbaar uitgesproken op 20 DEC 2007

Afschrift verzonden op: 20 DEC 2007

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak binnen een week na verzending daarvan hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage.
Artikel 85 Vw 2000 bepaalt dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Algemene wet bestuursrecht (herstel verzuim) is niet van toepassing.

RAAD VAN STATE
INGEKOMEN
7520
B 21 DEC 2007
ZAAKNR. 200709054
AAN: V3
BEHANDELD: DD: PAR:

I

ADVOCATENKANTOOR
TADEMA

HOGER BEROEP
Awb 07 / 45336

Afdeling Bestuursrechtspraak van de
Raad van State

Geeft eerbiedig te kennen:

, verblijvende te te dezer zake woonplaats kiezende te Deventer aan de Laan van Borgele 32, ten kantore van de advocaat en procureur mr I. Petkovski, die door haar bepaaldelijk wordt gevolmachtigd tot het indienen van dit hoger beroepschrift.

Appellante komt in hoger beroep van de uitspraak van de Rechtbank te Zwolle d.d. 20 december 2007 waarbij het beroep tegen de bewaring welke op grond van artikel 59 lid 1 onder a Vw is toegepast werd afgewezen.

Appellante heeft een pleitnota ingeleverd bij de rechtbank.

GRIEVEN:

Grief 1

- Ten onrechte heeft de rechtbank op pagina 2, alinea 2 (kortgezegd) overwogen dat genoegzaam is gebleken dat geen gebruik is gemaakt van de in de Vreemdelingen toegekende bevoegdheden.

Grief 2

- Ten onrechte heeft de rechtbank in alinea 3 overwogen dat het feit dat het proces-verbaal niet is ondertekend niet afdoet aan de bewijskracht van dat proces-verbaal en aangenomen dat hieruit volgt dat de bevoegdheid niet in het kader van de Vreemdelingenwet is benut.

De eerste twee grieven lenen zich voor gezamenlijke bespreking.

Uit het proces-verbaal van staande houding kan in het geheel niet worden afgeleid krachtens welke bevoegdheden gebruik is gemaakt bij het verzoek aan appellante om haar legitimatiebewijs te tonen. Volgens vaste jurisprudentie dient er dan vanuit te worden gegaan dat dit is gebeurd krachtens de bevoegdheid zoals omschreven in de Vreemdelingenwet.

Uit het proces-verbaal kan immers enkel worden afgeleid dat appellante in een keuken is aangetroffen. Pas bij het aanvullend proces-verbaal wordt een toelichting gegeven op de controle die werd uitgeoefend in het kader van het Horeca Interventie Team.

Ten onrechte heeft de rechtbank bewijskracht aangenomen van dit proces-verbaal dat niet is ondertekend. Zonder ondertekening daarvan is er geen sprake van een op ambtseed opgemaakt proces-verbaal zoals vereist. De inhoud van het proces-verbaal staat derhalve niet vast. Dit is te meer een probleem nu het eerste proces-verbaal onvoldoende is gebleken en juist teneinde dit te herstellen een aanvullend proces-verbaal lijkt te zijn gemaakt.

Door deze niet te ondertekenen kan hieraan niet de waarde worden gehecht die de rechtbank eraan toegekend wil zien.

Uitgaande van de bevoegdheden binnen het kader van de Vreemdelingenwet kan op basis van het proces-verbaal van staandehouding niet worden vastgesteld dat er sprake is van een redelijk vermoeden van illegaal verblijf op grond waarvan het tonen van de legitimatie gerechtvaardigd was.

De bewaring is dan ook van meet af aan onrechtmatig. Van enige belangen gesteld door verweerder die tot een ander oordeel moeten leiden is niet gebleken. Appellante wordt niet verdacht van enig strafbaar feit en heeft geen strafbaar verleden, terwijl zij evenmin ongewenst is verklaard.

Indien het proces-verbaal wel bewijskracht heeft, dient het volgende te worden opgemerkt. Het Horeca Interventie Team is geen bevoegdheid scheppende instantie zodat het standpunt van de rechtbank reeds om die reden voor vernietiging in aanmerking komt.

Er is sprake van twee bevoegdheden voor verbalisanten *die belast zijn met het toezicht op vreemdelingen:* de Wet Arbeid Vreemdelingen of de Vreemdelingenwet. Uit het aanvullend proces-verbaal blijkt geenszins dat in het kader van de WAV gebruik is gemaakt van de daarin genoemde bevoegdheden.

Dat betekent dat gebruik is gemaakt van de bevoegdheid krachtens de Vreemdelingenwet zonder dat dit op rechtmatige wijze is geweest.

ADVOCATENKANTOOR
TADEMA

Grief 3

- Ten onrechte heeft de rechtbank op pagina 2, alinea 4 en 5 en pagina 6 alinea 1 (kortgezegd) overwogen dat zicht op uitzetting niet ontbreekt ondanks het aangehaalde artikel in Migrantenrecht nu een verwijzing naar algemene berichtgeving niet wil zeggen dat zicht op uitzetting ontbreekt en appellante geen concrete actie heeft ondernomen.

Grief 4

- Ten onrechte heeft de rechtbank verwezen naar de uitspraak van uw Afdeling van 16 april 2007 zonder daarbij in te gaan op het standpunt van appellante dat de uitspraak van de Afdeling er ten onrechte vanuit is gegaan dat de persoonsregistratie in China gedetailleerd is.

Grief 5

- Ten onrechte heeft de rechtbank geen enkele aandacht besteed aan het standpunt van gemachtigde dat verweerder ten onrechte geen antwoord heeft gegeven op de vragen zoals die in de brief d.d. 6 december 2007 zijn gesteld en zich heeft beroepen op de geslaagde uitzetting van twee documentloze Chinezen.

Deze drie grieven lenen zich tevens voor gezamenlijke bespreking.

Appellante heeft onder verwijzing naar het artikel Migrantenrecht gepoogd kenbaar te maken dat het uitgangspunt van de uitspraak van uw Afdeling inmiddels achterhaald is.

In de uitspraak van uw Afdeling is immers als uitgangspunt genomen dat de autoriteiten van China beschikken over gedetailleerde persoonsregistratie hetgeen blijkens het artikel niet juist is. Dat betekent dat die uitspraak niet bepalend mag worden geacht voor de vraag of zicht op uitzetting bestaat.

Ten onrechte heeft de rechtbank verwezen naar de uitspraak van uw Afdeling zonder te bezien of het daarin neergezette uitgangspunt van gedetailleerde persoonsregistratie wel juist is. In het artikel wordt dit standpunt immers gemotiveerd betwist.

ADVOCATENKANTOOR
TADEMA

Appellante heeft gesteld dat zij geen documenten heeft. Uit het artikel van Migrantenrecht volgt dat indien zij bij het begin van de bewaring geen documenten heeft, voldoende aannemelijk is dat zij deze ook niet zal kunnen bemachtigden. Appellante is niet in staat om documenten te bemachtigen.

Van het enkel stellen dat slechts bij hoge uitzondering LP's worden verstrekt is derhalve geen sprake. De rechtbank is hier ten onrechte aan voorbij gegaan.

Verweerder heeft zich ter zitting beroepen op de omstandigheid dat het afgelopen jaar twee Chinezen zijn uitgezet zonder in het bezit te zijn geweest van enige documenten. Gelet hierop neemt verweerder aan dat er sprake is van zicht op uitzetting en heeft verweerder bepleit dat het artikel van Migrantenrecht derhalve uitgaat van een onjuiste situatie.

Appellant heeft de volgende vragen en verzoeken gericht aan verweerder, hetgeen tijdig, te weten 11 dagen vóór de zitting is geweest:

- *Kan ik de naam van de gemachtigde krijgen? (ruim voor de zitting aub)*
- *Kan ik inzage krijgen in (geanonimiseerde) stukken met betrekking tot die uitzetting teneinde te verifiëren of er sprake is van uitzetting van een documentloze?*
- *Op welke wijze en wanneer zijn deze twee personen uitgezet ?*
- *Welke documenten zijn daar uiteindelijk voor gebruikt ?*
- *Is alleen een laissez passer formulier ingevuld ?*
- *Wie heeft dit formulier aangevraagd ?*
- *Was er sprake van een vrijwillige of onvrijwillige uitzetting ?*
- *Heeft verweerder alles geïnitieerd of is er sprake van veel eigen of invloed van derden (IOM, Chinese organisaties, interne contacten) ?*
- *Heeft de persoon in kwestie zelf nog documenten geregeld ?*
- *Was hij op het moment van uitzetting ook documentloos of had hij tegen die tijd inmiddels enige documenten geregeld ?*

Verweerder heeft geen antwoorden gegeven op deze vragen, doch ongemotiveerd verwezen naar een brief gericht aan de rechtbank Maastricht. Uit die brief blijkt het antwoord op bovenstaande vragen niet. De rechtbank heeft ten onrechte nagelaten consequenties te verbinden aan de weigering van verweerder hierop in te gaan.

ADVOCATENKANTOOR
TADEMA

Gemachtigde heeft gesteld dat indien verweerder niet kan ingaan op deze vragen, er van uit moet worden gegaan dat de twee Chinezen niet zijn uitgezet en in elk geval de wijze waarop (zonder documenten) wordt betwist.

Door hier niet op in te gaan heeft de rechtbank niet de vereiste zorgvuldigheid in acht genomen en dient de uitspraak te worden vernietigd.

Grief 6

- Ten onrechte heeft de rechtbank op pagina 3 alinea 2, 3 en 4 (kortgezegd) overwogen dat gelet op de feiten en omstandigheden van deze individuele zaak geen grond bestaat voor het oordeel dat verweerder onvoldoende voortvarend heeft gehandeld nu verweerder ter zitting heeft verklaard dat appellante in eerste instantie weigerde medewerking te verlenen.

De rechtbank heeft ten onrechte gesteld dat verweerder ter zitting kenbaar heeft gemaakt geen medewerking te willen verlenen. Dit is nimmer punt van discussie geweest. Het is juist gemachtigde geweest die ter zitting kenbaar heeft gemaakt dat appellante eerst niet terug wilde, maar later hierop is terug gekomen en kenbaar heeft gemaakt wel terug te willen keren naar China.

Het niet terug willen keren staat niet synoniem voor geen medewerking willen verlenen. Appellante was altijd bereid haar medewerking te verlenen. Van het weigeren medewerking te verlenen is geen sprake. Zulks is ook niet gesteld, noch gebleken uit het dossier. Van een niet-coöperatieve houding is ook nooit sprake geweest.

Verweerder heeft niet eerder gevraagd om een laissez passer aanvraag in te dienen, dan op 12 december 2007, 13 dagen na de bewaring. Dit is derhalve wel degelijk een inbreuk op de bij iedere uitzetting vereiste voortvarendheid.

Grief 7

- Ten onrechte heeft de rechtbank aangenomen dat een ID-gehoor kan worden aangemerkt als een uitzettingshandeling onder verwijzing naar de uitspraak van uw Afdeling van 8 november 2007.

Uit de uitspraak van uw Afdeling volgt niet dat de eerdere lijn van de Afdeling is doorbroken. Uw Afdeling heeft in de zaken van 28 augustus 2007, JV 2007/4-70 en 22 augustus 2007, JV 2007/452 echter kenbaar gemaakt dat ID-gehoren niet als uitzettingshandelingen zijn aan te merken.

ADVOCATENKANTOOR
TADEMA

Niet is gebleken dat uw Afdeling op haar eerdere uitspraken is teruggekomen.

REDENEN WAAROM appellant meent dat er voldoende gronden zijn om de beslissing van de rechtbank te Zwolle d.d. 21 december 2007 te vernietigen en te bepalen dat (het voortduren van) de maatregel van bewaring onrechtmatig is dan wel bij afweging van alle daarbij betrokken belangen niet gerechtvaardigd onder toekenning van een schadevergoeding.

Deventer, 21 december 2007

Gemachtigde

Bijlage